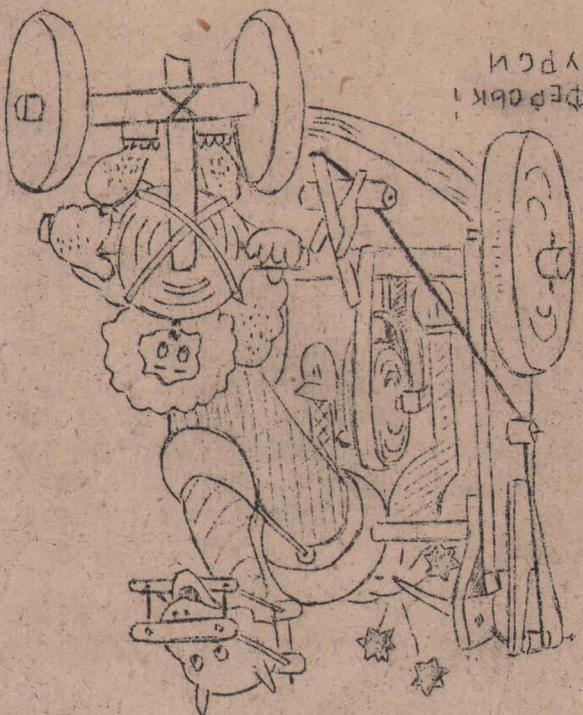
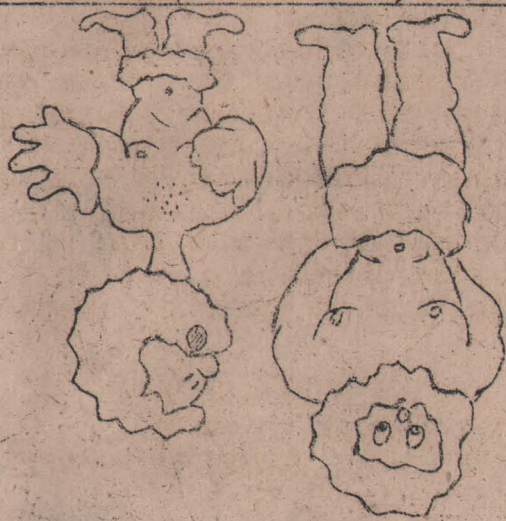
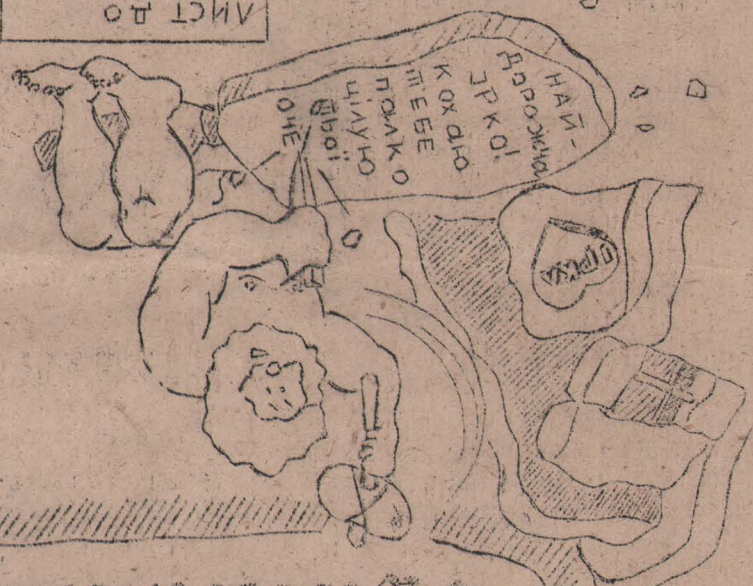

- ЯКИ БУВ ВИСАД ВГОРАШНОГО
 МЧУ ?
 -15 ПОЛОМЧУХ РЕБЕР, 233/БІД
 25 СМНЯКІВ І 5 АІТІВ КРОВА

ШОФЕРКІ
 КУРСИ

АНСТ ДО
 РИНОД

ОСА-ЗНОВ
 НАПРАЄ НА
 ДЕСЮРОДИХ

ТАБОР
 В КРАМНИНІ ДОБІ
 ПУС.ТОГО

ЗБІРКА

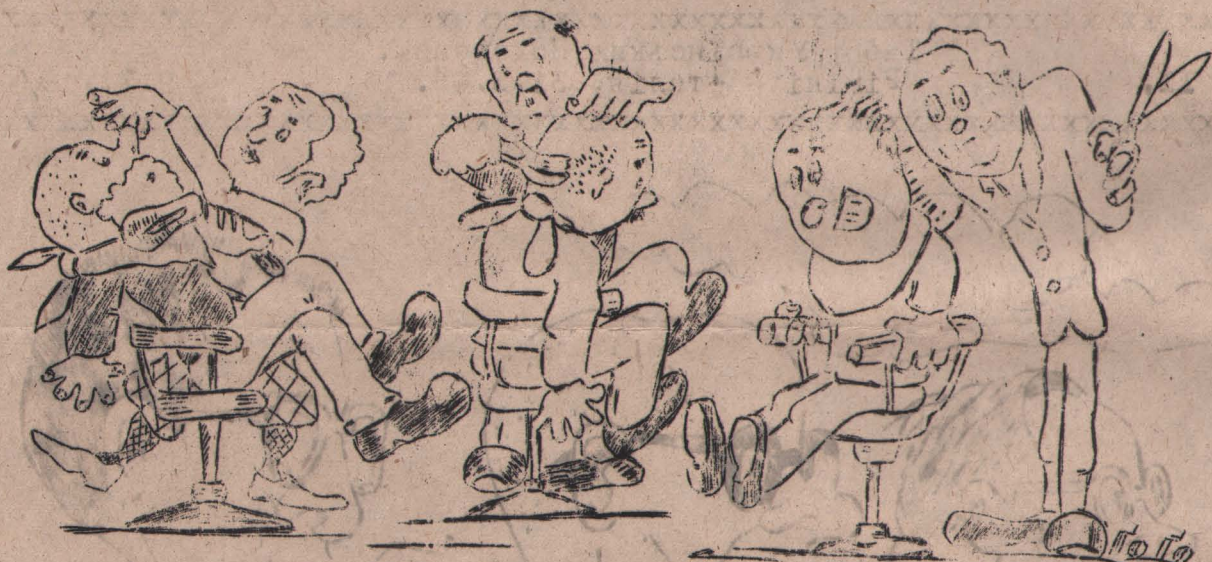

Славайсу!

Чесний редакторцю! Ну нарешті таліанцка задротянцка Вокраїна вже сі дочикала суборности, бо рахувати в тернаціональному лягру мало хто сі лишив, а всі сі прибрали до нас. Я тотим, шо правда сі радую, шо нас типерки троха венци, альи є досіть таких, жи нарікають, шо в тріятрі бис то типерки буди мало місце для простих жомірів.

відних місцьох.
Знайити, пані редактор, ек си погадаю кілько б то дома хлоп мусів відати гроши на тотих циркуликів-фрїзїєрів за тотих десіть місцьох, а ту рахувати чиста в годя. Вобстрижут, та вубгол т, - хлопа ганц і вігледуйиш Фидю, екбис сі на світ народив, тай ни платиш ані грейцара, а фрїзїєри ше й контетні стого, бо сі іден з другим вчит на тобі стрици та голити. Ну, чесом капку декорю підрїже, та кров спусти, альи то тиш ни шкодїт, бо потім ни вісипають на писок рузьні прищі, як вощ тому писарови зі штабової канцїлерїї, жи то носи вокулери. Хлоп, рахувати молодий, здоровий, та й кров му граїи...

Повідав ми іден з верстатової кумпанїї, жи хурузьній Росїя, ци як го там звут, - вусатними днема Фурт сі бавит, бо ведлук того, жи відам досіть шоєрів та маханїків майи їхати до Балїонїї, - він льиш тотих запїсуї на виїзд, хто мч файні чимсь підмастив. Отош він типерки поїдавай, як за добрих часів... -

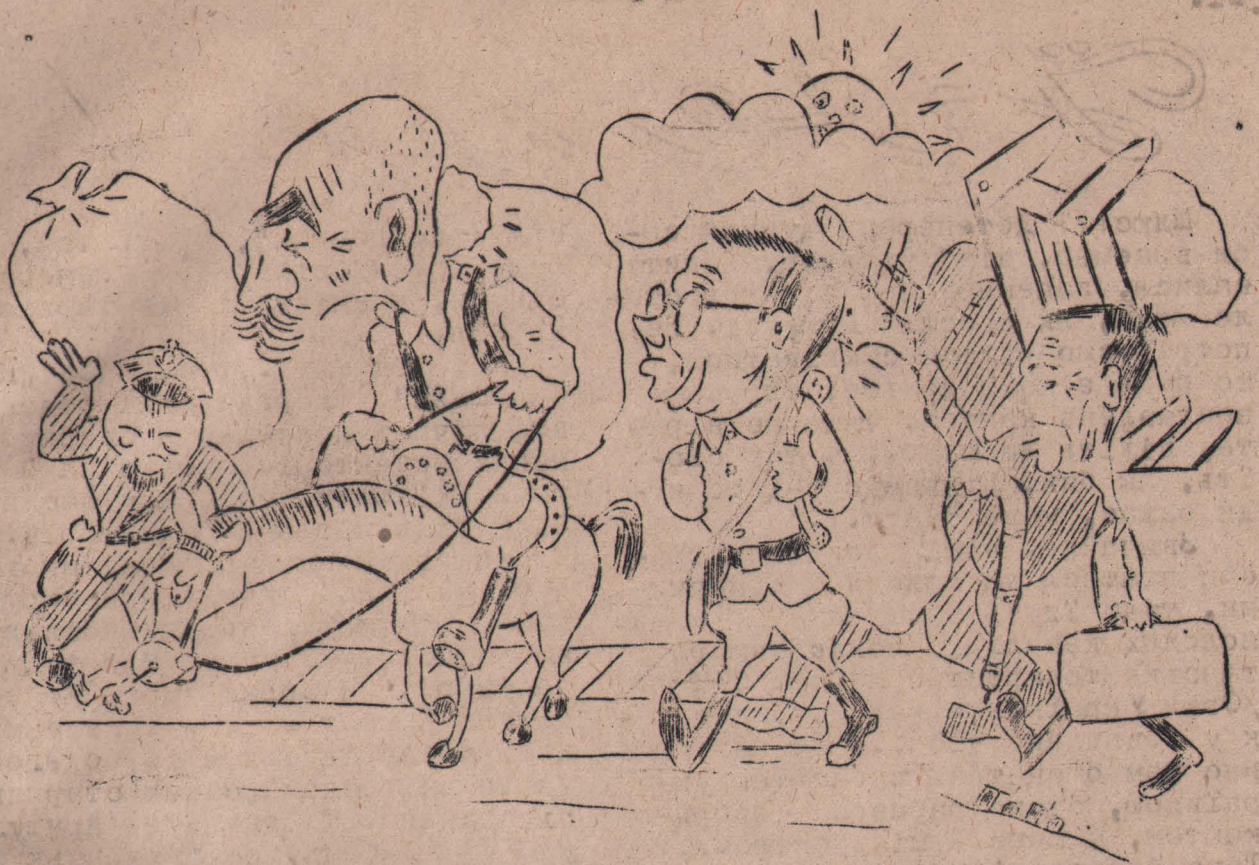
Чую, жим добри зробив, пом сі ни писав до Німечини, бо вощ приїхав до нас ігомосьць з Канади і як заїди назад там, то напевні буди сі старав нас стегнути до Канади, ци Гамерики.

Деякі з наших гофіцирів вже го просили, би він сі їм вістарав екїс файні посади, в корїпативнім суюзї, люб комїтетї, бо вони колїс дома тиш малы заєнці, шпїціяльні в таких відпо-

відавно час зі зимового на літний пирису ули, а я пом рахувати привик вже до старого чесу, запїзнивсем на збірку й хто зна, ци ни діставбїм за то то кілько днів гаранту, альи на шїсьце, на мос місце позичили ідного з робуцєрів. Такої найліпши було колїсє в нас, ци зима, ци літо нікто деїгарків ні ни пирисував вперед, ні ни цофав. Ведлук спїзнюваня на збірку хоцу ше додати, жи в Тихніцкому пулку є таких венци, жи сі Фурт спїзнєєт хоцьоби наприклад той Бойко, жи то так моцні копайи балїона ідного разу так сі запїзнив, жи вже ни мав сили долетїти, хоць ек всі видят, він фест літає по боїску.

На тотім днески вже закінчу того льїста і зїчу вам всього найліпшого

Фїль Фїшє

ПОВОРОТ ГЕН. КРАТА І ЙОГО ДРУЖИНИ
З ТРЕБЬОГО ЗИМОВОГО ПОХОДУ

Де - Ву

ПРІМ АПРІЛЬ!

- "Прім Априль! Плаца не куплю!"
 - Так до жінки каже муш.
 "Прім Априль! Я ... провалився!"
 - Сикнув посол, наче вуж.
 "Прім Априль! Скидай кожуха!"
 - Екзекутор мужику.
 "Прім Априль! Щоб'шляк го трафив,
 вже на жебри хоч піду!"
 Ситуація - неясна...
 Є...є...є!! Ах, чорт, нема!!!
 Прім Априліс! До хвороби!!!
 Де бариться ця війна?
 Ваня військo посидас...
 Султан Вані "в око вліз"...
 Ось - ось буде коломийка...
 "Прім Априліс!" - кличе біс.
 "Ти хаміо, свиня, селепко!!"
 - Черч до Вані так сказав.
 "Що? Чи добре я тут чую?"
 "Прім Априль! Я - жартував..."
- "Так „жартують" всі на купу.
 ОЗОН ввесь - великий жарт...
 Один одному басує,
 Сене - і ліре вам не варт..."
-
- "Прім Априль! Ах, Прім Априліс!"
 Із усіх дзвонить боків.
 "Буде нині цу за цу зупи?"
 "Прім Априліс! Кухар з'їв..."
 "Ах, так прощу; Ви - інжінер?!"
 Хтось у когось запитав.
 "Прім Априль! Та я ще більше...
 Дома койці будував!..."
 "Чуєш? Ідем до Канади!
 З Риму лист такий прийшов."
 "Прім Априль" - горлає шафа -
 вже паролі ширять знов...
 І давиш ти лють у собі...
 - Хто ж спасе мене звідтіль? -
 Табор, вже тобі не табор,

АЛЕ ЗЛОБНИЙ ПРІМ АПРІЛЬ!!!

Звемо!

Шлюс!!! Дотепер ми дурили себе взаємно, підслухували, допитувалися, запевнювали, а тепер стало ясно, як в осличому вусі. Не потребуємо більше сумніватися, що буде з нами дальше, справа поставлена кантом. Якщо не вірите, підіть до Штабу, а там стоїть, як бик, написано: -"Хто куди бажає, може їхати..."

Звичайно, наші хлопці не фразери їхатися до голодної Німеччини, туди ідуть самі жонаті, а нас молодих кавалірів чекає самаританське товариство Канади СУК /Сювз Українок Канади/, а в с у к у звичайно діра... Не один з нас там оженився з багатю українкою, стане фермером, фабрикантом, а може й мільйонером... Таке благодатіє чекає кожного звичайнісінького собі смертельника. А що буде з редакторами, артистами, хористами, чи танцюристами?... Гм?... Гм...

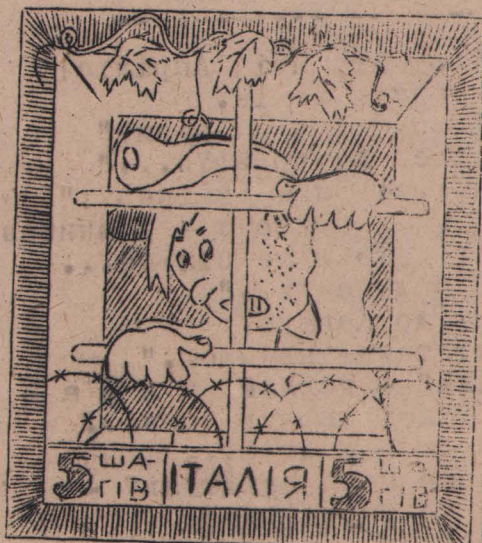
Вже тепер відомо /напевно всі чули!/, що н ашому директорові театру запропонували американські українці zorganizувати "ЯКОВИЙ ТЕАТР". Там заангажувть нашу оркестру, артистів таборового театру, а також перейде туди й буде виступати в деяких ролях наш відомий фільмовий артист Іван Годяк.

Репрезентативний хор братиме участь тільки в т.зв. "королів-

ських концертах", тобто там, де буде королівська пара, генераліссімуси, преміери і т.п. аристократія.

А редактори?... Як пише "Новий Шлях", американські редакції вже почали полеміку й сварку за наших редакторів, бо кожна з них хоче їх взяти собі, а у нас на біду тільки трьох редакторів... Трохи гірша справа з нашими генералами, полковниками й хорунжими, бо американці демобілізують військо. Вони покищо будуть на удержанню СоБай /Сювз Безробітних Комбатантів/. Така сама доля чекає інтендантів, одягових та інших господарських старшин і підстаршин. Ті знайдуть притулок у ЗУП /З'єднання Українських Професійних Інтендантів/. Не говоримо вже про наших докторів, інженерів, чи професорів, їхня кар'єра вже згори передбачена. Отже виплатилося таки зголоситися до табору!

Всі чекаємо немерпеливо дня виїзду. А може хтось не вірить, думас, що це п а р о л я?... Вкортці самі побачите... Перший транспорт наших таборовиків до Канади /"юнги" ідуть на початку/ відійде кораблем "ПАНІ РУЗВЕЛТОВА" з пристані Ріміні, вже на П Р І М А А П Р І Л І С !..... А бачите, таки дочекались!...

НА КОНКУРС ТАБОРОВИХ М.РОК

О с а

ВЕСНА, ах ВЕСНА

Де - Бу

М'яв, м'яв

Цвірінь, цвірінь!

- М'яв - котятчий спів.
 Це символ тих днів
 І нічних виправ
 Голосок: - м'яв, м'яв!
 Березень, чи март -
 Всім котам не жарт!
 Їх очарував
 Голосок: - м'яв, м'яв!
 В березневу ніч
 Сон зганяє з віч...
 Ах, щоб чорт побрав
 Голосок: - м'яв, м'яв!
 Ти й... Вона... в садку...
 Аж тут, на даху!...
 - Справу пошував
 Голосок: - м'яв, м'яв!
 І тепер, часом,
 Десять там, за шатром,
 Волі спів примчав...
 Голосок: - м'яв, м'яв!!!

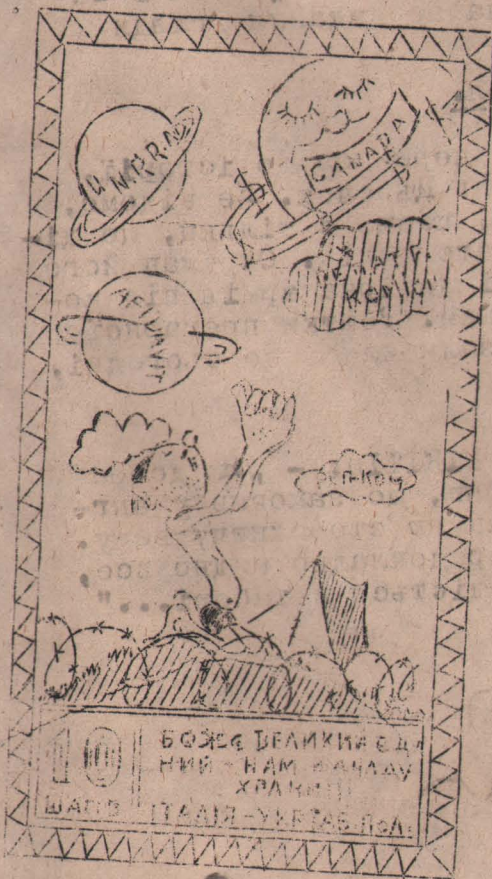
Цвірінь, цвірінь, цвірінь,
 Вже квітеня надворі.
 З хат вибігають діти
 До сонця ребра гріти.
 Ті ребра у дитини,
 Немов цаблі в драбини,
 А сонце по них лазить
 То вгору, то в долину.
 У кожній дитини голенька задчина,
 І колінчата голі,
 Живіт від бараболі синій...
 А нище животини,
 Кризь дірку сорочини,
 На світ щось виглядає.
 Хто гляне, той пізнає,
 Що є, котра дитина,
 Чи хлопчець, чи дівчина...

Дітей тих на подвір'ї
 Є щось, аж десять разом,
 Ціла московська рота.
 І хто у те повірить,
 Що хтось дурницю встрілить...
 От... жінку поцілує,
 До бузька лист напише,
 А він дитину вишле...

Цвірінь, цвірінь, дзяв, дзяв.
 Щоби чоловік жив,
 Аби діти.....
 А сонця й бараболі
 На світі є доволі...
 Цвірінь, цвірінь, дзяв, дзяв.
 :: :: ::

З Ріціоне повідомляють, що
 ген. Крат вперше в історії цього
 міста й табору відвідав наших жі-
 нок і побував там довше. Певні
 круги злобно твердять, що десять
 місяців табору далися в знаки не-
 тільки молодим... „Бо весна вес-
 ною, вісьта в'йо, гайта в'йо"...
 :: :: ::

У кого охота побачити правди-
 ву італійську весну, має нагоду
 кожного дня о 5-ій годині попо-
 лудні /біля бункра/ оглядати її
 безплатно кризь дрова.

Восвілля ІСТОРІЯ

/Продовження/

II. Перші люди.

Перші люди появились на землі - за сталінським переказом - вже перед жовтневою ерою. Звалились вони Маркс і Енгельс. Жит-

тя цих людей було дуже важке, бо світ не мав для них зрозуміння, а важкі хвороби, як колективізація і тиф, затрокували їм перші радісні дні життя під сонцем одної відомої конституції. Щоб собі влекшити побут на землі, створили вони першу жінку - Революцію, що дала їм дві дочки: Ля Пассіонарію й Кляру Люксембург, та двох синів: Леїніна й Троцького /Аїн і Кавель/. Поживою їх були брехня, облуда, фалш і картопля. Приготовляли вони її дуже примітивно, при допомозі кли-

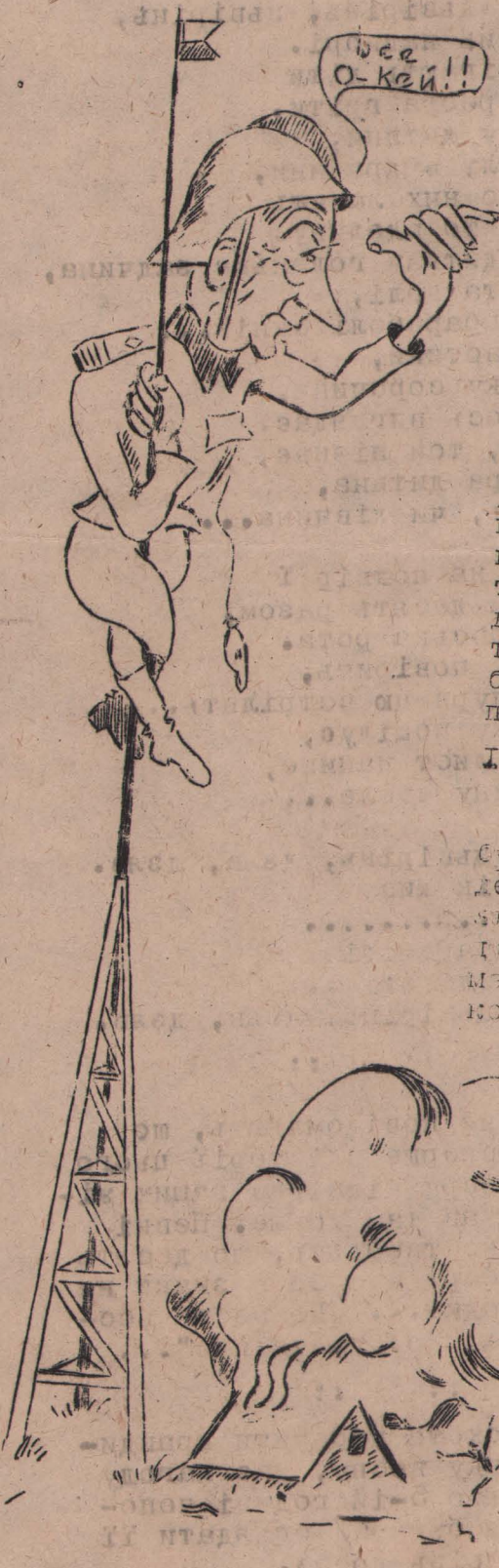
чів і червоних прапорів. Одягалися в овечу одягу, носили віслачі вуха на таких же головах. Полювали на наївних робітників, при допомозі палких промов, пізніше більше дотикально. Знаний археолог, нещодавно померший проф. Берія, виказав, що перші люди жили без паспортів і без тракторів, натомість відзначались незвичайно слабо розвиненим мізком, що зрештою позначається й сьогодні на їхніх потомках. Після ледової епохи появились нові родовища народів на овиді світової анархії. З германського материка вимандрувало брунатне плем'я Оберменшів, в Апенінах появились чорні Фашисти, на Сході червоношкірі Анальфабети. В більшості ці племена вже вимерли, останнє глядить в очі своєму кінцеві /гляди: нещодавні промови чільних політиків/. Після довгих міжусобиць, що довели до винищення повисих народів, запанував остаточний мир, що з його нагоди "життя в Таборі" видало надзвичайне видання /гляди полкові смітники!/
 перші

Все о-кей!!

III. Старинна історія.

Першим царем, що перейшов до історії, був без сумніву король Цвочок. Не відомо, де була його держава, певне з тільки, що ділялось у ній дуже багато подій. Окружав його дуже виставний двір і добірна армія під командуванням дир. Ядушка. Рештки прегарної королівської палати залишились до сьогодні,

Полк. НІКІТІН: - "Як добре я зробив, що замовив у англійців цю сторожничу вежу. Тепер докладно видно все, що діється в таборі..."

бракує тільки перегороди, що не встоялась діянною атмосфери. Малювала на стінах вказують на високу культуру, що панувала у його царстві, відкопано теж Орхестріон, що вказує на те, що вже тоді одним із чинників політичної боротьби були ревії. Дальші розкопки веде наш відомий археолог, проф. Мельникович, що недавно заявив в інтерв'ю з кореспондентом "Життя в Таборі", будьтоби він мав надію відкрити навіть сліди мистецтва.

Дальший період історії закриває тьменна - тьма. Першим блиском є щойно старинний Китай, що під пануванням цісаря Чан-Кай-Шека з династії Ко-Ристай-Ж-Моєш підбив Собі Око. Великою культурою заяснив Вавилон, що був першою Лігою Націй. Нажаль, делегати посварилися й відспівавши національні гимни, розійшлися по домах.

Старинний Єгипет був великою імперією, що сягала від Пірамід аж до Сфінкса. Правила нею Фарисеї, що з них до історії перейшли Рамзес, Тутенкгамен і Дорожівський. В розкопках царських могил найдено цінні папіруси, покриті численними гієро-

гліфами /гляди "Наш Шлях"/. Пізніше на арену подій виступила Персія. Її король Азербейджан намагався підбити Радянський Союз, але мусів завертати з великими територіяльними втратами. Його син, Сультанег I, мирно закінчив цей спір і після цього Персія зникла із карти світу.

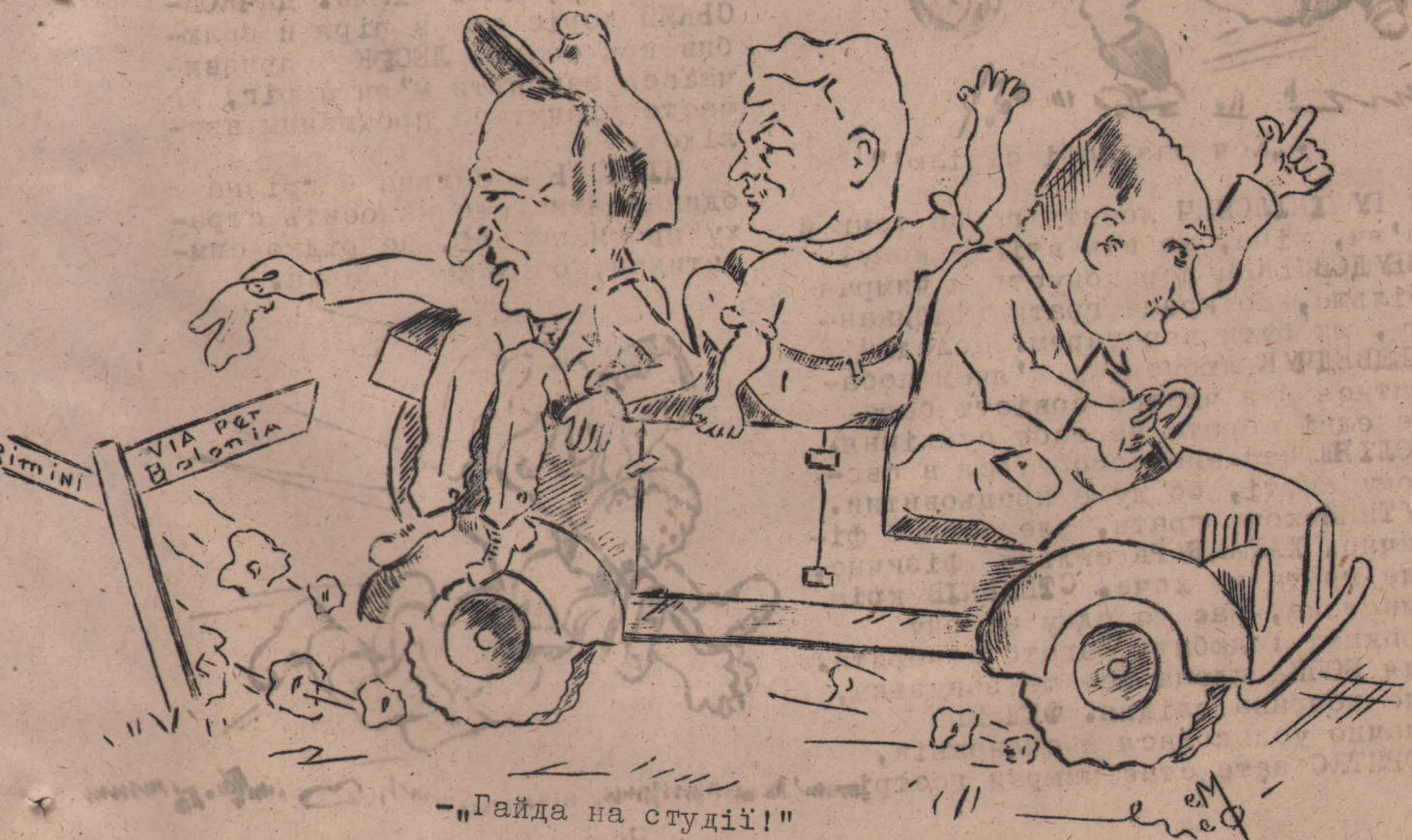
Варто б ще згадати про старинну Грецію, що залишила світові олімпіяду, нам азбуку й Совітам безсонні ночі. Грецька цариця Афродита була першим підводним човном.

Старинний Рим вславився схопленням сабінок і дальшими наслідками цієї події. Славний римський полководець Косач перейшов Рубікон Хмельницького, в дорозі до Слави. Нажаль, його заклятий критик Ганнібаль, син Гамількара - Рудницького, по трьох виданнях замкнув йому цей шлях.

/Д.б./

УВАГА!!! УВАГА!!!
ХТО ЗНАЄ ЩОНЕБУДЬ ПРО ДОЛЮ БЕРІІ, ЗВОЛИТЬ ПОДАТИ ВІСТКУ НА АДРЕСУ: Н К В Д.

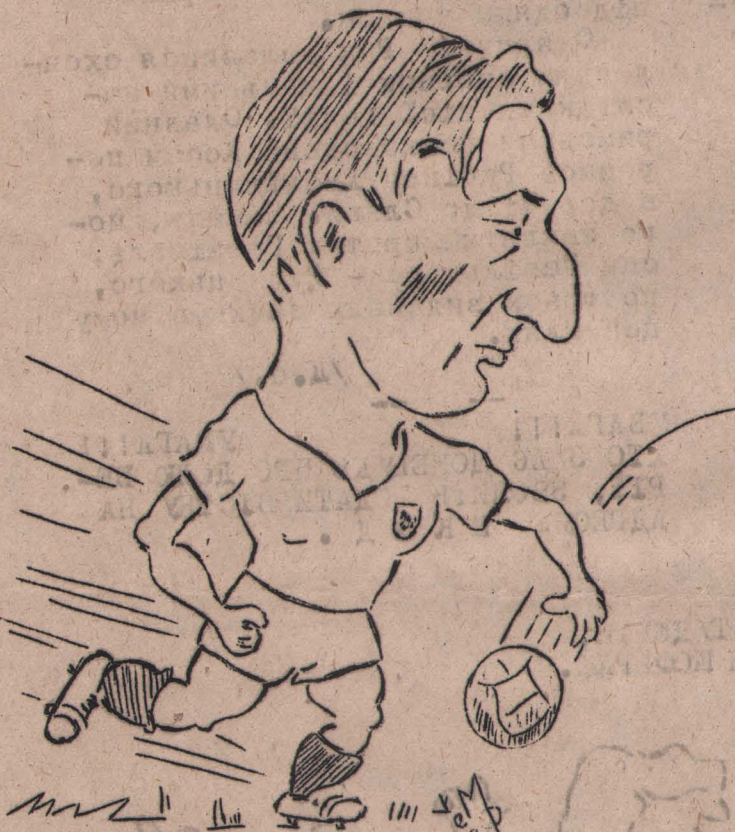
ПРО ЩО МРІЯЛИ СТУДЕНТИ,
ЦЕ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ ПОФЕРАМ.

Їх сила, як і в дівчат, у гарних, звинних, сильних ногах. Але не через ноги тратять вони, як дівчата, свою честь. Противно. Ногами й руками боронять вони цїєї таборовї чести у півтора годинному бою, а публіка їм помагає. Їх 11, з малими тільки змінами. Ось, вони:

- "Ну й...?"

- "Хоч раз собі стрілю!"

ДУШИНСЬКИЙ більше використовує швидкість, як силу своїх дебелих ніг і голі частіше пхає, як стріляє. ДИЧКОВСЬКИЙ поріс вже в піря й полюбив гру сольо. ЛЕСЮК привичаївся заганяти м'яч в ріг, що часто кінчиться противним вислідом.

ЦІЛІСТЬ - сильна й грізна одинадцятка, що наносить страху противникові, не рідко симпатикам, бо дуже химерна.

Чому "Торністер"?

ГУМІНІЛОВИЧ ловить гарно тони й м'яч, хіба, що він втікає йому. ЗБУДОВСЬКИЙ перекоується чимраз більше, що краде грати відбиванку, як бути воротарем. Молодий МЕДВЕДУК любить ще м'ячем побавитися й з чистою совістю бере не одні ворота на своє сумління. ГОЛІЯН напевно доробиться в своєму житті, бо дуже працюючий. КУТНИЙ хоче грати, але слабкий фізично, ХАРАМБУРА сильний фізично, але грати не хоче. СТЕЦЬКІВ крім животика, має ще одну жіночу прикмету: любить багато говорити. Для БОЙКА площа все ще завузька, але поправа слідна. ФЕДИШИН значно успокоївся й споважнів, ПОРИТКО зате стає чимраз гострішим.

#10 ВІСНИК #11

=== У Нюрнберзі відбувається посмертна виставка творів великого німецького артиста - маляра, Адольфа Гітлера. Зокрема на увагу заслуговують високої вартости портрети, як "Герінг", або "Франк" та композиції мертвої природи: "Ебенсравм" і "Дранг нах остен".

=== Відома американська фільмова виробня Фокса накручує у Берліні нову кінову картину "Останні дні Помпеї". В головних ролях: заслужений артист республіки Жуков і орденносець Пуцер. Музика Комуністичної Партії Німеччини. Режисер: Ялта - Почдам.

=== У Москві вийшла з друку нова географія Персії й сумежних країн. накладом Червоної Армії. Моторизовані примірники добутого у Тегерані.

=== Заходом Українсько-Бритійської Ліги у Києві, появилася твір Мануїльського п.ч.: "Кольоніальний статут - величаве досягнення України на шляху до самостійності". Формат краткований, численні ілюстрації з Індій і Конга, передмова пера Магатми Гандія.

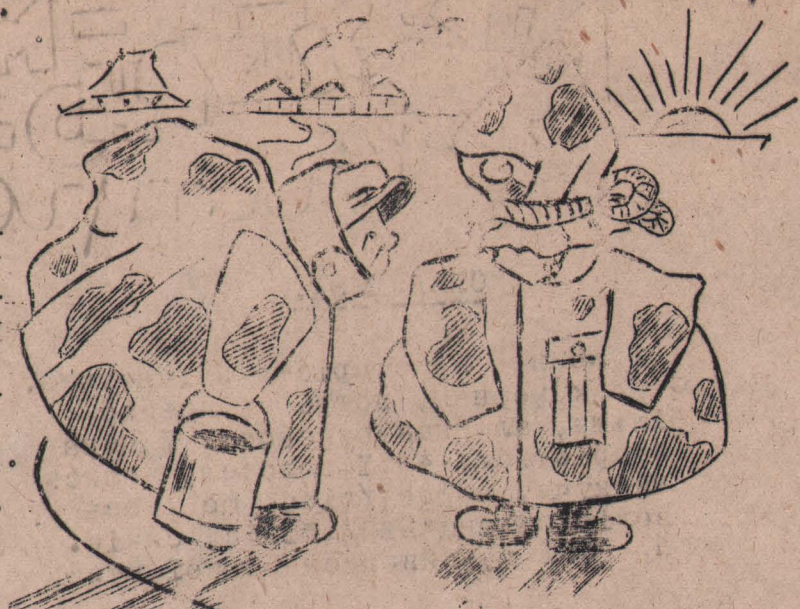
=== Московський Політичний Інститут видав науковий твір п.ч.: "Україна й Індонезія - у боротьбі за єдину партію". Вступне слово мр. Бевін, загальна редакція Світової Ради Безпеки.

=== "Чого ми хочемо?" - збірка поезій талановитого поета Молотова з передмовою Вишиського. Москва - Нюрнберг - Сінг-Сінг. Формат необмежений.

=== Уряд одної великодержави зложив протест проти маневрів, що їх заповіло Сан Маріно на своїому східньому кордоні. У ноті демаскується наміри Сан Маріно, що загрожують цілості й безпеці цієї великодержави.

=== Уряд Парагваю погодився прийняти не тільки всіх українців з Європи, але теж і всіх персів з визволених недавно перських провінцій.

За радієм подав: Корок

Чого зідьказати -
ради так зране?
А чого вжити того
жасу пинзольків.

КЛОПОТИ З НОВИМИ ПЛАЩАМИ

Важні Ураїнічки

Дирекція таборового театру знайшлася у великому клопоті. З причини повороту наших вигнанців із третього табору, театральний будинок показався замалим, щоб помістити НА КОЖНІЙ ІМПРЕЗІ хочби самих старшин. Про інших, навіть найбільше заслужених для табору, нема й мови. Ситуацію може врятувати хіба чудовий апарат, який віддали до диспозиції Культ.-Осв. Референтури наші таборові техніки, а який автоматично видаватиме квитки вступу після видайности праці поодиноких осіб.

Щоб урідноманітнити сіре життя наших 6-ох медсестер у Цезенатіко, група ідеалістів із культ.-осв. референтом на чолі вибралася з низкою рефератів до цього міста. В дорозі, внаслідок ще неспросліджених причин, автобус звернув з дороги до рова й група наших науковців, замість з гарбузами, повернулася із синьяками.

ОДНА ІЗ ПРАЦЬ ТЕАТРАЛЬНОГО КОНКУРСУ: Виравді при малюванні театру були вживані вже всі можливі й неможливі краски, але стіни дають ще багато місця для розмальовання квітів.

ІТРАВІТУРНО-МІСТАЦЬКІ і інші

СИВА МУЗА.

Кожний на старість змінється.
Стає химерним, потребує всього
більше, але невшуканого. І муза
старіється. І її волосся, колись
лискуче, чорне /хіба, що хтось
воліє блондинки/ біліє, сивіє.
П. ДЕВЛАД, сивий син сивої музи,

кулю земську, менше про Батьків-
щину, всетаки знайдеться ще міс-
це на дні прові поро-
ги, чи степові мо-
гили. Одне треба п. Девла-
дові признати, що хоча вже си-
вий, своїми писаннями покрив би
цілу площу нашого табору й за-
сипав би ними всіх кучерявих та-
борових писателів разом. Сива
муза - але плідна...

.....

ПОКАЗУЄМО, ЩО МАЄМО.

Мало маємо, але всетаки щось
є. І тим щось можемо сміло чва-
нитися, якщо хочемо бути нескром-
ними. Бо недаром НАШ ДОРОГИЙ
ГІСТЬ ізза океану признав, що
мимо свого канадійського го-
рожанства, щойно у нас пізнав, що
демократія демократії нерівна.
І це все на підставі показування
наших мистецьких надбань.

Хор Гумініловича показав свої
національні строї, своїх соліс-
тів на тлі мурмурандового співу
й оправданими були гучні оплес-
ки залі й оправданим було вдово-
лення диригента, який, кланяю-
чись, похитував ще кілька разів
головою, немов кажучи: "Так, так.
Так повинно бути". Церковний хор
показав свою клясу щойно на
Службі Божій. Балет пописувався
своїми новими жупанами, банду-
ристи своїм співом. Тільки ор-
хестра мусіла дискретно скрива-
тися у своїй ямі, щоб не зраджу-
вати свого сотки разів латано-
го бубна. Шкода, що не показала
його компетентним чинникам...

Ревія "Уп'ємось без вина",
доповнена "В мелбодій ритмі",
вправді нікого не випила, зате
викликувала часті усміхи у Доро-
гого Гостя й присутніх, а най-
більше у самого конференсієра...
Напевно не можна було в трьох
днях оглянути всього, що в табо-
рі знаходиться й робиться...

також химерний. І він потребує
всього більше, головню паперу й
табаку. На цьому першому пише
цілі томи про це друге, але пое-
том не хоче бути. Каже, що тоді
не мав би попиту. Бо "Батьківщи-
на", що любила все багато й дов-
го, і яка по-батьківськи заспі-
кувалася п. Девладом, не дуже
визнається на поезії. І хоча во-
на тепер пише більше про цілу

XX

Редагує: Колегія

Видає: Пресовий Реферат

За Редакцію відп.: В. К а п л у н